

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 169/08-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika na neverejnom zasadnutí 3. septembra 2008 vo veci návrhu PhDr. J. G., CSc., D., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., Advokátska kancelária, B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. III. ÚS 169/08-16 z 27. mája 2008 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie návrh PhDr. J. G., CSc. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej aj „výbor“) sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného

záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. k) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 51 900 Sk, pretože porušil povinnosť podať do 31. marca 2007 písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch za predchádzajúci kalendárny rok 2006 (ďalej aj „oznámenie“). Táto povinnosť preňho vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

V podanom návrhu navrhovateľ argumentuje: *«V odôvodnení výbor konštatuje, že v čase stanovenom zákonom som nepodal písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. v znení zákona č. 545/2005 Z.z. v termíne do 31.3.2007, ale až oneskorene 23.7.2007. Dňa 11.7.2007 som k začatiu konania podal Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií vyjadrenie, v ktorom som okrem iného uviedol, že predmetné oznámenie verejného funkcionára po skončení výkonu verejnej funkcie som podal v zmysle č. 8 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 v znení zákona č. 545/2005 Z.z. a to do 30 dní po uplynutí roku od skončenia výkonu verejnej funkcie. Rovnako v predmetnom vyjadrení Výboru NR SR objasňujem, že okrem funkcie štátneho tajomníka Ministerstva pôdohospodárstva, so v kalendárnom roku 2006 zastával aj funkciu poslanca NR SR, ako náhradník za pani I. R., na ustanovujúcej schôdzi NR SR Rok po skončení výkonu funkcie poslanca NR SR som si splnil svoju zákonnú povinnosť a predložil som Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií majetkové priznanie včas.*

Dôkazy: Vyjadrenie k začatiu konania Výborom pre nezlučiteľnosť funkcií

Oznámenie podané rok po skončení výkonu funkcie poslanca NR SR.

Výbor však moje vyjadrenie neakceptoval, respektíve nepovažuje ich za právne relevantné a rozhodol o udelení predmetnej sankcie.

Podľa môjho názoru je však nesporné, že podaniu uvedeného majetkového priznania som sa nebránil. Majetkové priznanie verejného funkcionára, ako bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky som podal v zákonom ustanovenej lehote. Je teda

zrejme, že som sa plneniu svojej zákonnej povinnosti nebránil, pretože svoje majetkové pomery riadne v zmysle zákona zverejnil. Ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. v znení zákona 545/2005 Z.z. pritom v čl. 7 ods. 3 jednoznačne uvádza „Ak je verejný funkcionár zvolený alebo vymenovaný do inej verejnej funkcie alebo je opätovne zvolený alebo vymenovaný do tej istej verejnej funkcie a podal v kalendárnom roku oznámenie podľa ods. 1, nie je povinný ho podať opätovne.“ Podaním oznámenia rok po skončení výkonu funkcie poslanca NR SR som považoval v zmysle tohto čl. ústavného zákona svoju povinnosť za splnenú. Ústavný zákon pritom nerieši situáciu, ak bol v jednom kalendárnom roku verejný činiteľ v dvoch funkciách pričom mu obe v tomto kalendárnom roku zanikli, za ktorú má primárne podávať oznámenie o majetkových pomeroch. Z tohto dôvodu som usudzoval, že funkcia poslanca NR SR, ktorý je zvolený zástupcom občanov je vyššia funkcia a funkcia Štátneho tajomníka, ktorý je menovaný Vládou SR. Aj z tohto dôvodu som svoju povinnosť považoval podaním oznámenia rok po skončení výkonu funkcie s prihliadnutím na čl. 7 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. v znení zákona č. 545/2005 Z.z., svoju povinnosť za splnenú.»

Na základe všetkých uvedených skutočností navrhovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií zo dňa 19. septembra 2007 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, zo dňa 28.11.2007, č. VP/95/07-K, sa zrušuje.“

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu podaním sp. zn. VP/95/07-K zo 6. mája 2008, ku ktorému pripojil aj originál príslušného na vec sa vzťahujúceho spisu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa s argumentmi navrhovateľa nestotožňuje z týchto dôvodov: *„Z návrhu navrhovateľa je zrejme, že si nie je vedomý svojich povinností podľa čl. 7 ods.1 v kontexte s ustanovením čl. 3ods. 1 ústavného zákona a nepochopil, čo bolo predmetom konania výboru v konaní č. VP/95/07-K. Naopak, verejný funkcionár si zamieňa povinnosti uvedené v cit. článku 7 ods. 1 a čl. 3 ods.1 s povinnosťami uvedenými v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona. Je totiž nesporné, že v roku 2006 vykonával funkciu štátneho tajomníka Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a funkciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. Vychádzajúc z ustanovení čl. 3 ods. 1mal*

preto v roku 2007 podať do 31.3.2007 oznámenie funkcií, zamestnaní a majetkových pomerov za rok 2006. Uvedenú povinnosť si nesplnil a v uvedenom roku 2007 podal len oznámenie v rozsahu a spôsobom uvedenom v čl. 8 ods. 5 (oznámenie iného druhu, ako je uvedené v čl. 7 ods. 1). Išlo o oznámenie, v ktorom verejný funkcionár uvádza do 30 dní od uplynutia 1 roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie skutočnosti vyžadované v čl. 8 ods. 5 písm. a) až d) ústavného zákona (príloha 1 tohto listu vo fotokópii). Takéto oznámenie nemá povinnosť podať poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, ale len verejní funkcionári uvedení v čl. 8 ods. 1 ústavného zákona. Za uvedené pochybenie však nesie plnú zodpovednosť verejný funkcionár a nemá dopad na posúdenie jeho zodpovednosti podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona, i keď v priebehu konania oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 za rok 2006 nakoniec podal, avšak nie do 31.3.2007, ale až 23.7.2007.“

Podaním doručeným ústavnému súdu 7. augusta 2008 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu doplnil navrhovateľ svoju argumentáciu obsiahnutú v návrhu zo 16. januára 2008, reagujúc na vyjadrenie výboru zo 6. mája 2008. Navrhovateľ uviedol: *«V predmetnej právnej veci sa navrhovateľ v plnom rozsahu pridrižiava návrhu na preskúmanie rozhodnutia Výboru národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn.: VP/95/07-K a na podanom návrhu trvá. V zmysle ust. čl. 1 písm. c) Ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone verejných funkcionárov v platnom znení (ďalej len „ústavný zákon“) tento ústavný zákon ustanovuje zodpovednosť verejného funkcionára za nesplnenie alebo porušenie povinnosti a obmedzení ustanovených týmto ústavným zákonom vrátane sankcií, ktoré možno verejnému funkcionárovi za také nesplnenie alebo porušenie povinnosti alebo obmedzení uložiť.*

Z citovaného ustanovenia ústavného zákona jednoznačne vyplýva možnosť, nie však povinnosť, uloženia sankcií v prípade prípadného porušenia povinností alebo obmedzení zo strany verejného funkcionára. V zmysle čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je

konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10. Ďalej v ust. Čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona je uvedené, že pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, ak ide o porušenie povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7. Predmetné ustanovenie teda vymedzuje presnú výšku pokuty v prípade, ak príslušný orgán dospeje k záveru, že za porušenie povinností stanovených ústavným zákonom je potrebné uložiť verejnému funkcionárovi pokutu. Zo žiadneho ustanovenia ústavného zákona pritom nevyplýva, že príslušný orgán je pri zistení porušenia povinností zo strany verejného funkcionára povinný mu uložiť pokutu, naopak, z čl. 1 písm. c) ústavného zákona výslovne vyplýva iba možnosť takého konania (uloženia pokuty).

II.3 Podľa názoru navrhovateľa je teda zrejmé, že rozhodnutie vydané v konaní o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov nemusí obsahovať aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10. Súčasne je podľa názoru navrhovateľa zrejším aj to, že ust. čl. 9 ods. 10 ústavného zákona obsahuje len výšku pokút, ktoré je príslušný orgán oprávnený uložiť v danom konaní, pričom vychádzajúc z ust. čl. 1 písm. c) ústavného zákona je nutné podotknúť, že pokuta môže, ale nemusí byť uložená. Uvedený záver je logickým východiskom pri vnímaní skutočností, že nie každé porušenie povinností stanovených ústavným zákonom je rovnaké a že tieto porušenia je potrebné diferencovať. Podľa názoru navrhovateľa nie je opodstatnené uloženie pokuty pri porušení povinností podľa ústavného zákona v prípade, ak sa navrhovateľ nijakým spôsobom nevyhýbal plneniu týchto povinností. Navrhovateľ opakovane podotýka, že v danom prípade konal domnievajúc sa, že nie je povinný podávať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, ak už raz oznámenie podľa ústavného zákona podal (hoc podľa čl. 8 ods. 5 a 6 ústavného zákona). Uvedenému záveru nasvedčuje aj znenie čl. 7 ods. 3 ústavného zákona, podľa ktorého ak je verejný funkcionár zvolený alebo vymenovaný do inej verejnej funkcie alebo je opätovne zvolený alebo vymenovaný do tej istej verejnej funkcie a podal v kalendárnom roku oznámenie podľa odseku 1, nie je povinný ho podať opätovne. Dobromyselné konanie navrhovateľa vyplýva aj zo samotného jeho oznámenia ako verejného funkcionára podaného dňa 03.07.2007, na strane 2. ktorého výslovne uviedol (krížikom pri príslušných funkciách), že predmetné oznámenie podáva podľa čl. 8 ods. 1

ústavného zákona za funkciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky a za funkciu štátneho tajomníka. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií vo svojom vyjadrení zo dňa 06.05.2008 uvádza, že navrhovateľ „v uvedenom roku 2007 podal len oznámenie v rozsahu a spôsobom uvedenom v čl.8 ods. 5 (oznámenie iného druhu, ako je uvedené v čl. 7 ods. 1). Išlo o oznámenie, v ktorom verejný funkcionár uvádza do 30 dní od uplynutia 1 roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie skutočnosti vyžadované v čl. 8 ods. 5 písm. a) až d) ústavného zákona (príloha 1 tohto listu vo fotokópii). Takéto oznámenie nemá povinnosť podať poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, ale len verejný funkcionári uvedení v čl. 8 ods. 1 ústavného zákona.“ To všetko sa uvádza napriek tej skutočnosti, že na samotnom tlačive tohto oznámenia je výslovne daná možnosť označenia funkcie poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, za ktorú sa oznámenie podáva. Navrhovateľ danú možnosť využil, domnievajúc sa, že uvedené oznámenie teda podáva za obidve funkcie, v dôsledku čoho má všetky povinnosti stanovené ústavným zákonom splnené.

II.4 Navrhovateľ preto opakovane poukazuje na tú skutočnosť, že pri plnení povinností stanovených ústavným zákonom bol dobromyseľný a nekonal v rozpore so zákonom, keď využil možnosť označenia nielen funkcie štátneho tajomníka, ale aj funkcie poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pri podávaní oznámenia dňa 03.07.2007. Prihliadajúc na tieto skutočnosti, ako aj na to, že si navrhovateľ vždy dôsledne plnil povinnosti stanovené mu ústavným zákonom, je navrhovateľ toho názoru, že rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií zo dňa 19. septembra 2007 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, zo dňa 28.11.2007, č. VP/95/07-K, nie je v súlade s ústavným zákonom. Dokonca aj v prípade, ak by Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií pri podrobnom posúdení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu ústavného zákona, nie je podľa názoru navrhovateľa opodstatneným uložiť pokutu, a to prihliadajúc na jeho doterajšie konanie v súlade s ústavným zákonom, na jeho riadne a včasné si plnenie zákonných povinností.»

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrenia výboru, z vyjadrenia navrhovateľa, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil tento skutkový stav, relevantný na posúdenie veci:

Navrhovateľ zastával v roku 2006 funkciu štátneho tajomníka Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (výkon funkcie ukončil 3. júla 2006) a funkciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky (výkon funkcie ukončil 4. júla 2006).

Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu 23. júla 2007.

Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu 3. júla 2007.

Výbor na svojej 10. schôdzi uznesením č. 380 z 27. júna 2007 podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začal proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pre nesplnenie povinnosti podať do 31. marca 2007 písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Uvedenú skutočnosť oznámil výbor navrhovateľovi listom z 2. júla 2007 doručeným 10. júla 2007, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné rozhodnutie, a zároveň ho vyzval, aby sa k veci vyjadril.

Navrhovateľ sa vyjadril listom z 11. júla 2007, v ktorom uviedol: *„V predchádzajúcom volebnom období som zastával funkciu štátneho tajomníka na MP SR. Povinnosť podať majetkové priznanie v zmysle uvedeného zákona som si vždy plnil načas a výbor NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií vždy moje priznanie akceptoval a nemal k nemu výhrady. Rovnako nebolo voči mojej osobe vedené konanie pre nesprávnosť údajov v tomto priznaní. Podotýkam, že vždy som bol na splnenie tejto povinnosti výborom NR písomne vyzvaný, čo sa však teraz nestalo, čo ma však samozrejme tejto povinnosti nezbavuje. V roku 2006 som okrem výkonu funkcie štátneho tajomníka (až do momentu kreovania novej vlády) zastával dňa 4.7.2006 aj funkciu náhradníka poslanca NR SR za I. R. a v tento deň som sa zúčastnil 1. schôdze NR SR. Priamo na tejto schôdzi si pani R. začala uplatňovať svoj poslanecký mandát, čím môj mandát poslanca NR SR zanikol. Napriek tejto skutočnosti môjho krátkého pôsobenia v NR SR mi vznikla povinnosť podať majetkové priznanie. Uvedené priznanie som načas osobne doručil do podateľne NR SR (viď prílohu). Mal som*

za to, že v takomto prípade sa podáva za majetkové priznanie za vyššiu zastávanú verejnú funkciu, čo v prípade poslanca NR SR (volená funkcia) oproti štátnemu tajomníkovi určite je.

Svoju zákonnú povinnosť som týmto považoval za splnenú. Nikdy som sa nebránil zverejneniu svojich majetkových pomerov a rovnako tomu tak nie je ani v tomto prípade. Rovnako si myslím, že dikcia ústavného zákona je v tomto smere nejednoznačná a nerieši žiadnym spôsobom situáciu v akej som sa po voľbách do NR SR ocitol nielen ja.

Vážení členovia výboru pre nezlučiteľnosť funkcií. Nikdy som sa nevyhýbal svojim zákonným povinnostiam a svoju zákonnú povinnosť som považoval za splnenú podaním majetkového priznania dňa 3.07.2007. K tomuto nedorozumeniu došlo v súbehu viacerých faktorov a nejednoznačným znením ústavného zákona, ktorý nerieši takúto situáciu ...“

Rozhodnutím sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár – štátny tajomník Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky – porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote do 31. marca 2007. V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol: «*Ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. (ďalej „ústavný zákon“) v čl. 7 ods. 1 stanovuje verejným funkcionárom (čl. 2 ods. 1 ústavného zákona) povinnosť do 30 dní odo dňa, keď sa ujali výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov orgánu určenému v čl. 7 ods. 5 tohto ústavného zákona.*

Verejní funkcionári v pôsobnosti Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona) sú povinní podať toto oznámenie uvedenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky.

Napriek tomu verejný funkcionár PhDr. J. G., CSc., bývalý štátny tajomník Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky nepodal predmetné za rok 2006 k 31.3.2007 v uvedenom termíne, ale oneskorene, až po začatí konania 23.7.2007, hoci mu táto povinnosť trvala podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona ešte jeden rok od skončenia výkonu verejnej funkcie (výkon verejnej funkcie končil 3.7.2006).»

V odôvodnení svojho rozhodnutia reaguje výbor aj na obranu navrhovateľa a v tejto súvislosti uviedol: „Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že je nesporné, že verejný funkcionár porušil ustanovenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a skutočnosti, ktoré uvádza vo svojej obrane nie sú právne relevantné a preto prijal uznesenie, ktorým sa menovanému PhDr. J. G., CSc., bývalému štátnemu tajomníkovi Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky ukladá pokuta za porušenie povinnosti uloženej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona vo výške jednomesačného platu verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona.“

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 bolo navrhovateľovi doručené 18. decembra 2007.

III.

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný počas výkonu verejnej funkcie vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie ...

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. k) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj štátny tajomník. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky [čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu].

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár

nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa pokuta ukladá v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, ak ide o porušenie povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7.

Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanásťtina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namieta, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, pretože predmetné oznámenie podal v zákonom ustanovenej lehote.

Navrhovateľ mal podľa rozhodnutia výboru sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2007 porušiť povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako verejný funkcionár – štátny tajomník Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky – nepodal do 31. marca 2007 písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona za predchádzajúci kalendárny rok výkonu verejnej funkcie.

Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že treba rozlišovať povinnosť uloženú čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu (ktorou je písomné oznámenie skutočností uvedených v citovanom článku, ktoré verejný funkcionár podáva vždy do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31. marca za predchádzajúci kalendárny rok) a povinnosť uloženú čl. 8 ods. 5 zákona o ochrane

verejného záujmu pre verejných funkcionárov špecifikovaných v čl. 8 ods. 1 citovaného zákona (ktorou je povinnosť podať do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie písomné oznámenia o skutočnostiach uvedených v tomto článku).

Oznámením z 3. júla 2007 si navrhovateľ ako verejný funkcionár – bývalý štátny tajomník Ministerstva pôdohospodárstva – splnil povinnosť v rozsahu čl. 8 ods. 5 zákona o ochrane verejného záujmu.

V zmysle dikcie čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pretrváva verejnému funkcionárovi, ktorý ukončil výkon svojej funkcie, povinnosť v rozsahu čl. 7 ods. 1 citovaného zákona, teda povinnosť podať písomné oznámenie do 31. marca, aj v roku nasledujúcom po roku, v ktorom verejný funkcionár ukončil výkon verejnej funkcie.

Navrhovateľ ukončil výkon verejnej funkcie štátneho tajomníka (ako aj poslanca Národnej rady Slovenskej republiky) v roku 2006. V zmysle čl. 7 ods. 1 zákona o ochrane verejného záujmu v nadväznosti na čl. 3 ods. 1 citovaného zákona bolo povinnosťou navrhovateľa podať písomné oznámenie v rozsahu čl. 7 ods. 1 zákona o ochrane verejného záujmu do 31. marca 2007. Navrhovateľ predmetné oznámenie podal až 23. júla 2007, teda po zákonom určenej lehote.

Navrhovateľova argumentácia sa dotýka aj otázky sankcie, ktorej uloženie v jeho prípade považuje za neopodstatnené, a to z dôvodu jeho doterajšieho konania, ktoré bolo „*v súlade s ústavným zákonom*“, pretože ukladanie sankcií vníma podľa zákona o ochrane verejného záujmu ako fakultatívnu možnosť.

Ústavný súd sa s týmto názorom sťažovateľa nestotožnil, pretože vychádzajúc zo systematického a jazykového výkladu relevantných ustanovení zákona o ochrane verejného záujmu považuje charakter mechanizmu ukladania sankcií za obligatórny. Ustanovenie čl. 1 písm. c) zákona o ochrane verejného záujmu obsahuje dikciu o tom, že predmetný zákon obsahuje (ustanovuje) aj sankcie, ktoré možno verejnému funkcionárovi uložiť za nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení. Podľa názoru ústavného súdu táto dikcia ústavného zákona ustanovuje, že verejnému funkcionárovi možno ukladať iba sankcie upravené týmto zákonom. Obligatórny charakter mechanizmu ukladania pokút

je potom jednoznačne daný znením ustanovenia čl. 9 ods. 6 zákona o ochrane verejného záujmu, ktorý ustanovuje, že rozhodnutie vydané v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí obsahovať aj povinnosť zaplatiť pokutu.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 31. marca 2007 písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch za predchádzajúci kalendárny rok (rok 2006) výkonu verejnej funkcie, za čo mu bola uložená sankcia v súlade s ustanoveniami zákona o ochrane verejného záujmu. V zmysle § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/95/07-K z 28. novembra 2008 týmto uznesením potvrdil.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2008